

Bidrag

til

Kundskab om Thronhjemsfjordens Fauna,

ved V. Storm.

III.

(Forts. fra Selsk. Skrifter 1879).

Den 2den September 1880 blev under Sildefiske lige ud for Byen fanget 2 unge Hanner af den sjeldne *Delphinus albirostris* Gray. Af denne Art var (efter Collett, „Bemærkninger til Norges Pattedyrfauna“ i Mag. f. Naturvidsk. 1877) fra Norges Kyst kun kjendt 1 Exemplar; senere er den erholdt i Finmarken i 2 Individuer, som ere beskrevne af Schneider i „Tromsø Museums Aarshefter“ 1878, og hvor det ene tillige er afbildet. Til dette svarer det største af vore næsten fuldstændigt; kun er det noget mindre, idet det har en Længde af 1445 mm. Det andet er 1360 mm. l. og afviger i Farven derved, at det ellers rent hvide her er gulagtigt, og de ellers sorte Partier ere meget iblandede med rødbrune Skygninger. Craniets Længde paa dette sidste er 295 mm. og Tændernes Antal $\frac{2}{6}$ — $\frac{2}{6}$.

Fiske.

Sebastes viviparus Kr.

Krøyer, Naturhist. Tidsskr. 1844—45.

Denne Art, som efter Colletts „Meddelelser om Norges Fiske —“ (Chria. Vidsk. Selsk. Forh. 1879) ikke med Vished var

kjendt nordligere end ved Aalesund, forekommer ogsaa almindeligt i Thronhjemsfjorden. Som bekjendt, har dens Artsberettigelse været betvivlet, idet den har været antaget for en mindre udviklet Form fra det ringere Dyb. Der er imidlertid et Forhold ved dens Forekomst, som synes at være upaaagtet: Fiskerne her paa Stedet adskille 4 „Sorter“ af „Uer“, nemlig den almindelige (*Seb. marinus*, *S. norvegicus* Ascan.), „Blaakjæften“ (*S. dactylopterus* de Lar.), „Berggalten“ (*S. viviparus* Kr.), saadan som denne viser sig i sin almindelige Form fra det ringere Dyb, samt en 4de „Sort“, som de benævne „Hak“, og som de enstemmigt erklære, forekomme paa endnu større Dyb end *S. marinus*, uafhængigt af Gydetiden. Hvilken Art eller Form de herved betegnede, var mig længe ubekjendt, indtil der blev mig forevist en stor Mængde udelukkende bestaaende af den; disse vare fangne paa Dybvandsline fra 150 F. D. og sagdes at faaes til over 200 F. D., medens *S. marinus* fiskes fra 60—100.

Ved Undersøgelse af adskillige Individuer af disse kan jeg i denne Form ikke se andet end en stor *S. viviparus*, idet de i alt Væsentligt forøvrigt stemme med Krøyers Beskrivelse*): Det største Ex. havde en Totallængde af 382 mm. De fleste havde kun 13 Ledstraaler i Dorsalen, undertiden 14, aldrig 15; Pectoralernes Straaler overskred aldrig 18, ligesom ogsaa de øvrige Finners Straaleantal svarede til det, som er angivet for denne Art; fremdeles ere Øinene store, Gjellelaagsflekken stor og tydelig selv hos de største Explr., og paa en stor Del fandtes ved Side-linien omtr. under Dorsalens 6te og 7de Straale en kulsort Flek, som forsvandt med de løst siddende Skjæl og saaledes synes at være en Levning af de Tverflekker, der findes hos de yngre; det gulagtige Anstrøg i Farven, som omtales af Krøyer, var især en Stund efter Døden endog meget iøinefaldende. Det Kjendemerke, som Collett har paavist med Hensyn til Tænderne paa præoperculum, finder jeg fremtrædende hos de yngre, men ogsaa mærkbart hos de større. Forholdet af Ventralerne og Pectoralerne

*) De af Dr. Lütken i Vidensk. Medd. Nath. Foren. i Kbhavn anførte Forskjelligheder kjender jeg ikke, da dette Skrift desværre ikke haves i Bibliotheket.

svarer dog ikke til Beskrivelsen, men Krøyer anfører, at dette kan forandres ved Graviditeten, og alle de undersøgte Individuer vare rognfyldte Hunner (Begyndelsen af Mai). — Det mindste rognbærende Individ, som var fra ringe Dyb, har en Længde af 172 mm.; dette har forøvr. den særegne Tilfældighed, at Dorsalen har 16 tydelige Pigstraaler, og Farven er overalt meget stærkt rød.

Cottunculus microps Coll.

Ogsaa i sidste Sommer fandtes denne Art, i 2 Exemplarer, det ene ved Stadsbygden paa 100 F. D., det andet paa omkr. 150 F. D. ved Gjedeneset; som forhen anført, (Selsk. Skrifter 1878 p. 10) var 1 Ex. fundet i 1878. Af de 4 ved Norges Kyster fundne ere saaledes de 3 fra Thronhjemsfjorden, hvor den sandsynligvis forekommer i Mængde, men sjelden erholdes paa Grund af, at den især forekommer i „Søtraernes“ Region, hvor Bundskrabning vanskeligere kan foretages, eller fordi de hidtil benyttede Apparater have været mindre tjenlige til Fangst af Fiske. Det mindste, som er 52 mm. l. har allerede det for de voxne sædvanlige Straaleantal; kun har Dorsalens bagre Del 13; det største Ex. har en Længde af omkr. 80 mm.

Gobius pictus Malm.

Collett, Bidr. til Kundsk. om Norges Gobier, Chria Vidsk. Selsk. Forh. 1874.

Af denne Art, som forhen ikke var fundet nordligere end i Nærheden af Bergen, opfangede jeg ved Bundskrabben et 60 mm. l. Ex. paa faa Favnes Dyb mellem Tang, ved Rødbjerg.

Carelophus Ascanii (Walb.)

Blenniops galerita, Nilsson, Skand. Fauna.

Forekommer vel, skjønt ikke almindeligt, langs hele Kysten, men jeg har aldrig forhen fundet den i Thronhjemsfjorden. 1 Exemplar toges paa det usædvanlig store Dyb af 140 F., i Søtraernes Region, et andet meget større (omtr. 180 mm.) i det øverste af Litoralbeltet; dette, som afveg fra det yngre ved sin mørke, brune Farve samt færre Punkter og Striber, havde overordentlig store Pandetentakler samt store Hudlapper paa Dor-

salens forreste Straaler. Den levede i Selskab med *Cottus bubalis*, som jeg hidtil kun har truffet yderst sparsomt, men som ofte toges paa denne Localitet i det Søvand, der efterlades paa Stranden ved stor Ebbe.

Gadus Esmarkii Nilss.

Foruden i Christianiafjorden, hvor den forekommer i Mængde, sees den kun at være kjendt i et enkelt Individ fra Bergenstrakten. Jeg har nylig fundet nogle blandt *G. merlangus*; det var rognfyldte Hunner af fuld Størrelse (lidt over 200 mm.); den maa saaledes ogsaa her være stationær, og da den var vel kjendt af Fiskerne som en særskilt Sort, er den neppe sjelden og vil sandsynligvis findes paa hele den mellemliggende Kyststrækning

Merluccius vulgaris Flem.

Denne Art, som ikke er truffet nordenfor Throndhjemsfjorden, havde jeg her i Løbet af mange Aar kun seet i nogle faa Exemplarer af ubetydelig Størrelse. I de sidste Par Aar har jeg seet adskillige ogsaa fra Fjordens Indre. Et usædvanligt stort, adskilligt over 1 Meter langt Ex., der var erhvervet for en Fiskeriudstilling i Udlandet, blev fanget inde ved Frosten. Et noget mindre er senere erholdt og opbevares i Samlingen.

Phycis blennioides (Brünn.)

Et meget stort (665 mm. l.) Exemplar fangedes i April paa 200 F. D., ved Munkholmen. Det stemmer overens med et næsten saa stort (605 mm.), der omtales af Collett, derved at 1ste Dorsal kun er lidt højere end 2den, og Ventralerne, som ere forholdsvis endnu kortere (172 mm.), række med sine Spidser 15 mm. foran Anus. Efter Krøyer (Danmarks Fiske, II, p. 214), kunne de naa en Længde af $\frac{1}{3}$ af Totallængden, men han nævner sammesteds en anden Art, der netop udmærker sig ved de her anførte Kjendetegn. Ogsaa Nilsson optager (i Skand. Fn.) en Diagnose af den samme Art (*Ph. mediterraneus*), hvori tillige anføres, at Øjediameteren hos denne indeholdes over 4 Gange i Hovedlængden m. m., hvilket alt stemmer med vort Ex.

Motella mustela (Lin.)

Af denne Art, som forhen ikke med Sikkerhed var fundet nordligere end ved Christiansund, tog jeg et ungt Individ i Fjæren ved stærk Ebbe, paa Nordsiden af Fjorden, ved Stadsbygden, og den gaar sandsynligvis da længere mod Nord. Den levede under Stene paa Tangbund i Selskab med *Zoarces viviparus* og *Gunellus*.

Onos septentrionalis Coll.

Collett, Den norske Nordhavsexpedition 1877—78, 1880.

Motella septentrionalis, Coll. Norges Fiske 1875.

Af denne sjeldne Art, som forhen kun var kjendt i faa Exemplarer, fik jeg af en Fisker et, som var fanget paa Dybvandsline (omkr. 150 F. D), lige ud for Byen. Collett, hvem jeg sendte det, erklærede det for „et typisk Individ“ af Arten. Det havde en Længde af 188 mm.

Lepidorhombus norvegicus (Günth.)

Rhombus cardina (Fries.)

Denne idetheletaget sparsomt forekommende Art, som ogsaa er truffet længere mod Nord, men som jeg forhen ikke har fundet i Thronhjemsfjorden, toges i et ungt Individ ved Bundskrabning paa 10 F. D. ved Gjedeneset. Den forekommer sandsynligvis sjelden eller ikke i den indre Del af Fjorden, da den aldrig er bemærket paa Fisketorvet blandt de andre talrige Arter af Flyndre, som der jevnlige forefindes.

Glyptocephalus cynoglossus (Lin.)

Pleuronectes saxicola Faber.

Ogsaa her i Fjorden har denne Art i de senere Aar vist sig at være langt almindeligere end forhen antaget. Jeg havde i Løbet af mange Aar kun seet faa; men i sidste Vaar, fra Marts til Mai, saaes den næsten daglig i overordentlig stor Mængde paa Fisketorvet her i Byen og i alle Størrelser; den angaves hovedsagelig at fanges paa en enkelt Localitet, paa temmelig betydeligt Dyb, 60—70 F.

Scopelus resplendens Rich.

Collett, Chria. Vidsk. Selsk. Forh. 1880, nm. 8.

Som anført (i Selsk. Skrifter 1879 p. 50) blev nogle Exemplarer af denne Art, der, efter Collett, forhen kun var kjendt fra Guineakysten, fundne her i Fjorden mellem de i Garn fangne Sild. At den, som han antager, her er stationær, synes at ville bekræfte sig, saafremt den ikke ogsaa paa andre Steder vil vise sig at følge Silden i dens Vandringer. Jeg lagde nemlig Mærke til, at den i sidste Sommer forekom talrigt paa samme Maade; vel fik jeg kun 3 Individuer ihænde, men mange Fiskere, hvem jeg viste den, sagde, at de flere Gange havde faaet den. Den syntes hovedsageligt at forekomme i Gulosen og Ørkedalsfjorden; thi Fiskerne ved de indre Dele af Fjorden havde aldrig bemærket den her, men kun paa de førstnævnte Steder, dens oprindelige Findested; dog var 1 Explr. fra Rissen, det vestligste Punct, hvor den er truffet. De erholdte Individuer have samme Størrelse og samme Fordeling af phosphorescerende Pletter som de fra foregaaende Aar; men de ere bedre conserverede og en mørk, næsten sort Farve findes over hele Skjelbeklædningen, der paa flere Partier viser en stærk, blaalig Sølvglans. De 2 midterste Rækker af gule Pletter i Nakken forlænge sig langs hele Ryggen lige til 2den Dorsal.

Argentina silus (Ascan.)

1 Expl. af denne Art, som forhen ikke er forekommet mig, erholdtes i Oktober 1880; Collett anfører et Exempel paa, at den er fundet ved Stenkjær. Da Fiskerne ikke adskille Arterne af denne Slægt, hvoraf de oftere have erholdt en el. anden, er det uafgjort, hvilken der er hyppigst af denne og *A. sphyraena*, som jeg ligeledes kun har seet i et Par Explr; stimevis synes dog ingen af dem at forekomme saaledes som længere mod Syd.

Alosa vulgaris Val.

Et, som det synes, usædvanlig stort Individ, henved 600 mm. l., erholdtes i Juni 1880 fra Hummelvigen (2 Mile indenfor Throndhj.), hvor det var fanget i Laxegarn. Arten var forhen

ikke truffet nordligere end ved Christiansund og idetheletaget sparsomt.

Nerophis ophidion (Lin.)

Denne Art, der ikke angives at være fundet saa langt nord, har jeg taget her i Fjorden ved Bundskrabning paa grundt Vand.

Chimæra monstrosa Lin.

1 helt og stort Exemplar toges ud af en *Molva vulgaris*; fanges forøvr. hyppigt paa de større Dybder; de mange Explr. som jeg har undersøgt, have alle i Ventriclen indeholdt et særgeget Snyltedyr, som jeg antager at kunne identificere med den af Krøyer opstillede og i „Danmarks Fiske“ kortelig beskrevne *Crobylophorus chimærae*.

Spinax niger Bonap.

Faa Arter faaes i saa stort Antal paa det større Dyb som denne, der af de throndhjemske Fiskere benævnes „Svarttorsk“; daglig, naar Dybvandslinje sættes, har jeg Anledning til at se indtil et halvt hundrede Stykker, fangne fra en og samme Baad. — *Trischizostoma Raschii*, A. Boeck, har jeg nu seet at være dens stadige Ledsager, fremdeles, skjønt sjeldnere, *Anelasma squalicola*, Lov. (der først er omtalt og afbildet af Gunnerus); denne sidste sidder i Regelen i Ryggen, men ogsaa paa Undersiden nær Munden. Det største Ex., jeg har seet af *Spinax niger*, maalte 470 mm. og havde 14 Unger (i April); forøvr. findes disse næsten til enhver Aarstid; Hanner ere meget sjeldnere end Hunner.

Raja radiata Donovan.

Forekommer, idetmindste om Vinteren, ogsaa paa særdeles store Dybder. 1 Ex., som blev fanget paa 250 F. D., havde i Ventriclen blandt forskellige andre Crustaceer en *Boreomysis tridens*, der kun er funden paa de allerstørste Dyb. En Æggekapsel med indesluttet Unge, af 70 mms. Længde, toges ved

Bundskrabning paa 60 F. D. Ligesom Collett har jeg fundet Individer saavel med som uden Torne mellem Dorsalerne.

Raja batis Lin.

Synes her i Fjorden ikke at høre til de hyppigst forekommende Rokkearter. Et henv. 1600 mm. l. Ex., en Hun, erholdtes i sidste Vinter, fanget paa en Dybde af omkr. 150 F. i Selskab med *R. vomer* og paa samme Localitet, hvor Exemplarer af alle de følgende Arter ere fundne. Dette Individ havde i Ventriclen en næsten udvoxen og hel *Lithodes maja* samt en stor Mængde af *Pandalus borealis* Kr.

Raja fullonica Lin.

Synes at være den hyppigste af alle Dybvandsarter af denne Slægt, og talrige Exemplarer ere indkomne til Samlingen. Hunner med 30 mm. brede Æg i Ovarierne samt Hanner med de for Legetiden karakteristiske Torne ved Pectoralernes Rod har jeg faaet i Februar. Den største (Hun) har en Total længde af 1010 mm., og den er saaledes den mindste af alle de spidssnude Arter, ligesom den ogsaa mindst varierer i Tornebeklædning og Farve; sorte og undertiden hvide Pletter ere tilstede i større el. mindre Antal paa Oversiden. I Ventriclen har jeg fundet *Pandalus borealis* samt Levninger af *Spinax niger* m. m. I Gjællerne snylte i stor Mængde en *Lærnaeopoda*.

Raja nidarosiensis Coll. (nov. sp. in lit.)

I Slutningen af October 1880 erholdtes en omkr. 2 Meter lang Raja, fanget lige ud for Byen paa omtr. 150 F. D. Ved den lange Snude, der var mere end 4½ Gang saa lang som Afstanden mellem Øinene, lignede den *R. vomer*, medens den i Omridset forøvrigt samt tildels i Hudens Beklædning kom nær *R. batis*, undtagen i Halens større Pigge, der ved sin stærkt krogede Form mest lignede samme hos *R. fullonica*; desuden var hele Undersiden næsten helt sort ligesom den ogsaa havde andre Særegenheder. Jeg antog den derfor at være en for vor Fauna ny Art, især da jeg senere fik Exemplarer af de øvrige Arter til

Sammenligning. — Da vi saa godt som ingen ichtyologisk Literatur besidde, med Undtagelse af den skandinaviske, oversendte jeg den til Undersøgelse til Collett, der har meddelt mig, at han har beskrevet den som en ny Art, i Chria. Vidsk. Selsk. Forh. $\frac{3}{5}$ 1881. — Foruden denne første og største, som var en Hun, med Æg af omtr. 35 mm. i Diameter, beholdtes senere en ung Han, en ældre Han og 2 Hunner, som vare noget mindre end den første; med Undtagelse af, at de sidste havde Halens Pigge meget færre og uregelmæssigt spredte, stemme alle i alt Væsentligt overens og vise en vel udpræget Art: det mest karakteristiske er de stærkt krogede Pigge i 3 Rader paa Halen, den sorte Underside samt Øinene; disse have nemlig en stærkt grøn Pupil og mørkblaa Iris, medens hos alle de andre undersøgte Arter af denne Slægt den første er lys graablaa, stundom med et meget svagt grønt Skjær, og den sidste lys, sølvfarvet.

R a j a v o m e r Fries.

Var forhen kun kjendt i temmelig faa Exemplarer fra Landets Sydvestkyst, men forekommer, som det synes, ikke sjelden inde i Thronhjemsfjorden, da jeg i Løbet af 1 à 2 Maaneder fik 3 Stkr. fra samme Localitet som de 3 foregaaende Arter. Da vi ikke ere i Besiddelse af Kgl. Sv. Vetensk. Akad. Handl. fra det Tidsrum, da denne Art først blev opstillet og der beskrevet af Fries, har jeg blot kunnet sammenholde Exemplarerne med Beskrivelsen i Krøyers „Danmarks Fiske“, hvilken er efter Fries. De svare vel ikke ganske til denne Beskrivelse, navnlig ikke i Snudens relative Længde, ligesom de idetheletaget ere smaa af Væxt skjønt forplantningsmodne, men muligens faa de en større Udvikling ved en sydligere Bredde eller i det aabne Hav. De 3 Exemplarer udvise følgende Forhold:

a. (Han). Totallængde 1130 mm., Snuden fra Øjnenes forreste Rand 230 mm., Interorbitalrummet 54 mm. br. De accessoriske Generationsorganer 295 mm. Med Undtagelse af et Par Pigge paa Siden er Halen glat ligesom der ogsaa paa Legemets Overflade kun findes nogle smaa Partier, der ere rue af Smaatorne med stjernedannet Rod. Ved Pectoralerne sidde omkr. 20

store, krogede Pigge af den Art, som er særegen for Hannerne i Legetiden, samt omkr. 6 ligedanne længer foran i Bredde med Øinene foruden et stort Antal mindre langs Snudens Rande. Undersiden med en stor Mængde snoede, sorte Slimporer paa graahvid Bund. Ventriclen indeholdt *Pandalus borealis*. December.

b. (Han). Totallængde 1290 mm., Snuden 270 mm., Interorbitalrummet 62 mm. Tornene ved Pectoralerne omkr. 35; forøvrigt ganske overensstemmende med a. Ventriclen indehavde en stor Mængde *Pandalus borealis* og *Pasiphaë tarda*. Januar.

c. (Hun). Totallængde 1335 mm., Snuden 300 mm., Interorbitalrummet 64 mm. Halen med henved 30 Pigge i hver Siderække. Hele Overfladen, undtagen Ryggens Midtparti, meget ru af Torne med stjernedannet Rod. Undersiden som a og b. I Ventriclen fandtes *Pand. borealis* samt en hel, 320 mm. l. *Sebastes*. 20—30 mm. brede Æg i Ovarierne. Februar.

Crustaceer.

Calocaris Macandrea Bell.

Denne Art, som jeg forhen kun havde fundet i 1 Exemplar, er ganske hyppig paa større Dyb, 150—200 F., paa passende Localitet. Jeg traf den aldrig i Søtræernes og Oculinernes Belte eller umiddelbart nedenfor dette, hvor idetheletaget Affaldet fra Bakkerne er forstyrrende for Dyrelivet, men paa de videre, fladere Strækninger med sandblandet Ler, baade ved Ingdalen, ved Byen, ved Lexvigstranden og ved Tutterøen, ofte flere Individuer ad Gangen. De vare alle, med Undtagelse af Ungerne, besatte med *Triticella Koreni*.

Pandalus borealis Kr.

Forekommer i Mængde, men erholdes sjelden ved Bundskrabning; kun nogle, særdeles store, toges paa denne Maade, paa omkr. 120 F. D. Medens *P. propinquus* især erholdtes i „Søtræernes“ Region, synes *P. borealis* at have Tilhold ved den flade Lerbund; paa saadan Localitet toges den flere Gange og den findes i Mængde i Ventricleerne af de her levende Fiske, navnlig Arterne af Slægten *Raja*.

Cryptocheles pygmæa G. O. Sars.

Nye Dybvandscrustaceer fra Lofoten, Chria. Vidsk. Selsk. Forh. 1873.

Denne temmelig sjeldne Art, som er den mindste blandt Regernes Familie, fandtes nogle Gange paa det største Dyb. Det mindste rognbærende Individ har kun en Længde af 14 mm.

Pasiphaë tarda Kr.

Krøyer, Carcinologiske Bidr. (Nat. Tidsskrift 1844.)

Erholdtes ligeledes sjelden ved Bundskrabning, men forekommer alligevel i stor Mængde; dette sees af Dybvandsfiskenes Maver, saasom af *Lota byrkelange* (abyssorum Nilss.), men især har jeg uden Undtagelse fundet den i overordentlig Mængde i de mangfoldige Individuer af *Coryphænoïdes rupestris*, som jeg har undersøgt, en Art, der saagodtsom daglig, naar Dybvandsline sættes, fiskes i flere Exemplrr., fra 100—300 F. D. — Et usædvanligt stort Ex. af denne Crustacé toges i Bundskraben fra 180 F. D.; dette havde siddende ved Nakkehornet et eiendommelig duskformet Legeme, bestaaende af en Mængde langstilkede, langstrakt ovale Legemer uden Aabning og indeholdende en granuløs Masse. Prof. Sars, hvem jeg sendte Exemplaret, antager, at det muligens er en el. anden lavtstaaende Parasit. Den synes ogsaa constant at tilhøre denne Art; thi i nylig fiskede Explrr. af *Coryphænoïdes* har jeg flere Gange gjenfundet den, siddende paa samme Maade paa de i Fiskenes Mave fundne *Pasiphaë*'r.

Orchestia gamarellus Pall.

Forekom paa en enkelt Localitet, Gjedeneset, i Millionvis under opkastet, tør *Zostera* lige ved Engene, i Selskab med Landisopoder og Insecter; ellers har jeg kun truffet den sparsomt; er (efter Boeck) ikke truffet nordligere end ved Thronhjemsfjorden.

Callisoma crenata, Spence-Bate.

A. Boeck, De skandinaviske og arktiske Amphipoder.

Et Par Exemplarer af denne Art finder jeg blandt de indsamlede Amphipoder, hvoraf dog endnu kun faa ere bestemte.

Orchomene minutus Kr.

Fandtes af og til i Dybvandsregionen, i store Skarer.

Epimeria cornigera I. Fabr.

Denne smukke Amphipode synes især at høre hjemme i Oculina-Regionen, hvor jeg i sidste Sommer tog den i stor Mængde paa flere Localiteter. Hvad der angives om Farven (Sars, Overs. over norsk-arct. Krebsdyr, Chria. Vidsk. Selsk. Forh. 1858, og efter ham Boeck), svarer ikke til min Iagttagelse; vel er den intensiv rød paa den bagre Rand af hvert Segment, men Grundfarven var oftest lys, undertiden stærkt i det blaa og Øjnene lysrøde, undertiden med en gylden Glands.

Calliopius læviusculus Kr.

Forekommer undertiden skarevis paa ringere Dyb.

Melita dentata Kr.

Temmelig almindelig paa Hydroider i Laminariernes Belte.

Halice abyssi A. Boeck.

Af denne temmelig sjeldne Art toges et Exemplar ved Tutterøen paa 60 F. D.

Ampelisca spinipes Boeck.

Af denne, ligeledes sjeldne og den største Art af Slægten, finder jeg 1 Ex. i mine Indsamlinger fra Stadsbygden; dette har dog kun en Længde af 20 mm.

Amphithoë podoceroïdes Rathke.

Almindelig paa grundt Vand, saasom ved Rødbjerg.

Podocerus falcatus Mont.

Toges i Bugten ved Stadsbygden, hvor den forekom mellem Rødalger

Ægæ Strømi Kr.

Æ. bicarinata, Rathke, Beitr. zur Fauna Norwegens.

Denne Art, hvoraf jeg forhen kun havde fundet 1 Explr. tilfældigvis, er almindelig, og jeg har i sidste Vinter faaet den i Mængde af Fiskere, der havde taget den paa store Individuer af *Molva vulgaris*.

Æga monophthalma Johust.

Et særdeles stort (65 mm. l.) og pragtfuldt farvet Explr. optoges med Bundskraben, i Rødbjergsbakken blandt den store Mængde Spongier, som i dens øverste, inderste Del forekommer paa 60—70 F. D. Det svarer nærmere til de foreliggende Beskrivelser end det, som jeg forhen har omtalt (Selsk. Skr. 1879, p. 116), hvilken sidste muligens er en særskilt Art.

Rocinella danmoniensis, Sch. & Mein.

Schjøthe & Meinert; Nath. Tidsskr. 1879, p. 383.

Acherusia rotundicauda (Lillj.), Ltk.

Forekommer ligeledes ofte; sees især ganske hyppigt blandt den til Byen indbragte *Sebastes*, uden at jeg ved, om den lever herpaa som Snyltedyr, eller om den hører til Fiskens Næring; jeg har ogsaa fundet den i dens Svælg.

Munopsis typica M. Sars.

Bidr. til Chria.fjordens Fauna, Mag. f. Naturvidsk. 1868.

Denne besynderligt formede Isopode forekom især i Mudderet paa de allerstørste Dybder, hvor forøvrigt intet Dyreliv bemærkedes, saasom navnlig ved Galgeneset paa 350 F. D. det største Dyb, som undersøgtes.

Nebalia bipes Fabr.

Forekom paa enkelte Localiteter i stor Mængde i Søtræregionen.

Mollusker.

Modiolaria corrugata Stimps.

Til denne Art, som ifølge Sars (Bidr. til Kundsk. om Norges

arctiske Fauna I) kun er fundet i den arctiske Region, maa jeg henføre et Par Exemplarer, som toges ved Gjedenesset (omkr. 30 F. D.), da de i Alt mere stemme med Beskrivelsen af denne end de øvrige nærstaaende Arter.

Astarte compressa Lin.

Medens *A. sulcata* da C. især forekommer i stor Mængde til de allerstørste Dybder, fandtes *A. compressa* udelukkende enkeltvis paa 20—40 F. D., Stenbund og viste sig altid tydeligt forskjellig fra den anden; de største have en Længde af 28 mm.

Periploma pertenuis Pult.

Denne temmelig sjeldne Art fandtes paa de store Sandgrunde ved Tutterøen, i Selskab med *Lyonsia norvegica* og flere Sandbeboere af Conchiferernes Classe.

Poromya granulata Nyst.

Denne ligeledes temmelig sjeldne Art fandtes af og til paa de større Dybder, nordenfor Tutterøen.

Pholas candida Lin.

Paa samme Maade som ved Byen forekom den ogsaa i den lange Sandfjære i Bugten ved Stadsbygden, i temmelig stor Mængde og i vel vedligeholdte Skaller; den er, som bekjendt endnu ikke fundet levende ved vore Kyster.

Læocochlis granosa Wood.

Skjønt idetheletaget antaget for en Sjeldenhed, er den i Thronhjemsfjorden meget almindelig paa større Dyb. I sidste Sommer traf jeg den paa alle de Localiteter, jeg besøgte, som oftest i levende Exemplarer, saavel i Fjordens ydre som indre Dele og indsamlede den snesevis.

Bela scalaris Møll.

Blandt Indsamlingerne fra Stadsbygden, fra det større Dyb findes 1 Ex. af denne, som forhen kun var fundet i den arctiske Region og ogsaa der sparsomt.

Bela nobilis Møll.

Af denne ligeledes hidtil kun i den arctiske Region fundne Art toges et Par Explrr. ved Stadsbygden, omkr. 100 F. D. Disse Ex. tilligemed nogle andre ere bestemte af Hr. Herm. Friele.

Meyeria pusilla (M. Sars.)

Af denne, som det synes, sjeldne Art toges 1 Explr. ved Stadsbygden, omkr. 100 F. D.

Buccinum Donovanii Gray?

Den under dette Navn af Sars afbildede Form har jeg nu fundet hyppig paa bestemte Localiteter, hvor den altid forekom vel udpræget og ikke sammen med den almindelige *B. undatum*. Det største Ex., som havde levende Dyr, har en Længde af 128 mm.

Buccinum conoideum? G. O. Sars.

Nogle Explrr., som toges paa stort Dyb, stemme ganske vel med denne Form, der hidtil kun var fundet i den arctiske Regions Litoralbelte.

Buccinum Humphreysianum Benn.

Er ikke sjelden og opnaar en ganske betydelig Størrelse; foruden flere andre store Expl. toges et, der har en Længde af 44 mm. og er tydeligt prydet med de Tverbaand, der findes hos *B. finmarchicum*, fra hvilken den dog adskiller sig ved kortere Spir osv.

Sipho Sarsii Jeffr.

Maa nu siges at være en ganske almindelig Art her i Fjorden, ja er maaske den hyppigste af alle Gastropoder paa de større Dybder, ikke i Søtræernes Region, men paa Sand- og Lerbund; den var forhen anseet som en Sjeldenhed. Jeg tog den paa alle Localiteter og indsamlede alene i sidste Sommer omkr. 30 Stkr. Ligeledes opnaar den en ganske betydelig Størrelse; det største, som er beboet af *Pagurus pubescens* Kr. har en Længde af 65 mm. De fleste indeholdt den levende Snegl.

Boreofusus berniciensis King.

Er meget sjeldnere end foregaaende, men forekommer i begge de af Sars omtalte Varieteter, den tykskallede og den tyndskallede. Af den første toges i Korsfjorden paa 260 F. D. et levende Ex. der i Størrelse og alt andet svarer til den af Sars givne Tegning og Beskrivelse.

Echinodermer.

Til de forhen af den Classe i Thronhjemsfjorden fundne 77 Arter (Selsk. Skr. 1879 p. 119) kan jeg efter sidste Aars Undersøgelse føje 3.

Ophioscolex? spinosa nov. sp.

Diagn. *scutellis brachiorum dorsalibus forma (fere ut in O. glaciali) transverse late oblongis et acuminatis, intervallo cutaceo discretis, sed etiam sulco mediano longitudinali bipartitis, ventralibus subquadratis, spinis 4 (ad basin brachiorum 5) crenulatis, cute obtectis, papillis ambulacralibus nullis. Discus spinis sat numerosis, sat magnis superficie dorsali, præsertim ad basin brachiorum in series binas dispositis, instructus.*

Color latericeus; pedes suctorii flavi.

Longitudo brachiorum circiter 140 mm., diam. disci 20 mm.

Hab. sinu Nidrosiensi, prof. 200 ad 320 orgyrum, in fundo argillaceo.

For nogle Aar siden fandt jeg paa 320 F. D. ved Rødbjerg en usædvanlig stor Arm af en Ophiuride, som var mig ubekjendt; i Sommeren 1880 erholdtes et helt Ex. paa et nærliggende Sted (200 F.) af den her beskrevne Art, hvortil den enkelte Arm henhører. Som det vil sees af Diagnosen, kan Arten, strengt taget, ikke henregnes til Slægten *Ophioscolex*, saadan som den er karakteriseret efter de hidtil kjendte 2 nordiske Arter, navnlig ikke formedelst den piggede Skive. Jeg besidder intet nyere og fuldstændigere Arbeide over Ophiuridernes Systematik end Lützens „Additamenta ad Hist. Ophiur.“ 3die Afd. 1869. Efter dette kan nærværende Art ikke henføres til nogen anden af de 3 Familier, som der ere opstillede, end den sidste, hvor der „ingen

Forskjel er paa Mundpapiller, Tænder og Tandpapiller“ og til dens 2den Afdeling, hvortil kun Slægten *Ophioscolex* henføres, og den kommer saaledes denne Slægt nærmest, skjønt den i andre Henseender stemmer mere med nogle Slægter i den foranstillede Familie. Den største Del af Hudskelettet, Armrygpladerne, Mundskjoldene og Sidemundskjoldene samt Armpiggenes Form træde først frem, naar den bløde Hud, der bedækker alle disse Dele, indtørres; paa denne Hud kan ikke opdages Spor af Skjæl. Radialskjoldene træde ogsaa frem ved Indtørringen i Form af smale, ophøiede Ribber, der hver paa den opadventede Kant er besat med 6—8 Pigge, som ere noget større end de øvrige paa Skiven, hvilke dog alle ere synlige ogsaa før Indtørringen. De for Slægten egne kloformede Armpigge sees heller ikke paa det Ex. jeg har; men det mangler de yderste Ender af Armene. Den er den største af alle vore Ophiurider.

Ophiactis abyssicola (M. Sars.)

Da jeg i sidste Sommer fandt nogle udvoxne Exemplarer af denne, er jeg bleven overbevist om, at de af mig (l. c. 1879) med Tvivl til den henførte Exemplarer ikke tilhøre den, saameget mere som jeg ogsaa af disse har fundet flere, der ere lidt større end de forhen omtalte; de have altid 6 Arme, men adskille sig forøvr. fra *O. abyssicola* ved næsten runde Armrygplader og brede tungformede Bugplader samt ved Farven.

Ophioglypha gracilis G. O. Sars.

Chria. Vidsk. Selsk. Forh. 1872, p. 18.

Forekom i stor Mængde paa en enkelt Localitet, midtfjords mellem Rødbjerg og Gjedenesset, 280 F. D., Lerbund. Forhen ikke fundet i Thronhjemsfjorden.

Brisinga endecacnemos Asbj.

Et overordentlig stort Ex. toges i de stejle Bjergvægge ved Gjedenesset, ganske nær Land, 150 F. D., mellem Spongier; jeg har ogsaa forhen taget den fastklamret om disse og fundet Brudstykker af dem i Munden, (maaske drager den Næring heraf?).

En Arm toges ved „Storenesset“ og den er saaledes taget paa 5 forskjellige Localiteter i Fjorden.

Goniaster hispidus M. Sars.

Et Par Explr. toges i sidste Sommer, hvoraf det ene rimeligvis er det største, som nogensinde er fundet, idet det har en Diameter af 90 mm.

Goniaster nidarosiensis n. sp.

Corpus, ventre dorsoque plano, breviter 5 brachiatum, radio minori ad majorem ut 1: 1½, ubique granulis minutis rotundatis, etiam in scutis marginalibus, tam superioribus quam inferioribus, densissime obtectum. Pedicellariæ numerosæ, ventrales longissimæ, lineares, præsertim transverse in sulcos ambulacrales sitæ singulam seriem secundum eisdem utrinque formantes, nonnullæ præterea aliæ in alias directiones sparsæ; dorsales in tota superficie, minores. Scuta marginalia, dorsalia 22 (in exemplari sexpollicari), ventralia 24, subquadrata. Papillæ ad sulcos ambulacrales 5—6seriatæ, irregulariter subconoideæ sive subulatæ.

Color viventis animalis in superficie dorsali latericeus; subtus flavescens.

Hab., unico tantum specimine invento, ad promontorium Gjetenes, profunditate 250 orgyarum, in fundo argillaceo.

Det eneste Exemplar, som fandtes af denne utvivlsomt nye Art, havde udstrakt, i levende Live en Diameter af 158 mm. Formedelst de med Korn tæt besatte Randplader henhører den til den af Müller og Troschel („System der Asteriden“) opstillede Slægt *Goniodiscus*, der dog senere er inddraget i Slægten *Goniaster*. Sammenlignet med vore øvrige Arter af denne Slægt kommer den nærmest *G. (Astrogonium) granularis* (O. F. Müll.), skjønt den staar mellem denne og *G. phrygianus* (Parel.), navnlig i Omridset, der hverken er fuldt saa regelmæssigt 5kantet som hos den første eller har saa uddragne Arme som den sidste; med den sidste har den desuden tilfælles de langstrakte Pedicellariier, som dog ere endnu længere hos den nye Art og, som Diagnosen udviser, have en ganske anden og særdeles ejendommelig Stilling,

hvori den igjen stemmer noget med enkelte af Müller og Troschel fra tropiske Have eller fra ubekjendt Findested beskrevne Arter af deres Slægt *Goniodiscus*. Fra *G. granularis*, som den meget ligner ogsaa i Farve og Beklædning, i den særdeles trange Bugfure, o. s. v., adskiller den sig endvidere derved, at de smaa Korn, der overalt bedække begge Sider og alle Randplader, her ere runde, ikke fladtrykte og sidde saa tæt, at de ikke saaledes som hos denne paa Oversiden ere samlede i somoftest 6kantede Partier, der gjengive de underliggende Pladers Form; derimod viser hele Undersiden en Fordeling af Papillerne i lighedannede Rhomber. Endelig ere Randpladerne quadratiske, medens de hos *G. granularis* have en meget større Længde fra Skivens Centrum mod Randen, og de største Exemplarer af den sidste opnaa neppe den halve Størrelse af den nye Art.

Anthozocer.

Phellia tubicola Kor. & Dan.

Fauna litoralis, 1877.

Fandtes af og til i Dybvandsregionen, fæstet til Oculiner.

Actinopsis flava Kor. & Dan.

Fn. litoralis 1856.

Ogsaa denne Art er temmelig hyppig i Dybvandsregionen, paa Koraller og *Lima excavata*.

Pennatula distorta Kor. & Dan.

Bidr. til de ved den norske Kyst lev. Pennatuliders Nath. Fn. litoralis 1877.

Blandt de for flere Aar siden gjorde Indsamlinger findes af denne Art nogle overordentlig store Exemplarer, idet det længste er 230 mm., hvoraf Rachis udgjør 140 mm. og et Par andre ere næsten saa store; det første har omkr. 35 Par Blade, af hvilke de længste ere 38 mm. og bære indtil 10 Polyper. Disse Explr. overgaa adskilligt i Størrelse de største af *P. aculeata*, blandt hvilken de ere tagne i Ørkedalsfjorden, en Fjordarm, der synes at være usædvanlig rig paa Pennatulider, idet jeg der har fundet 7 Arter og alle i større Mængde og Udvikling end andetsteds.

Pavonaria finmarchica (M. Sars).*Virgularia finmarchica* Sars, Fn. lit. I, 1856.

Af denne forhen ikke i Throndhjemsfjorden fundne Søfjær fandtes et omkr. 420 mm. l., afbrækket Ex. siddende fastheftet til Skrabenettet; ved Storenesset i Stadsbygden, 150 F. D., Lerbund.

Kophobolemnon Leuckhardtii Køl.

Af denne gennem hele Fjorden paa de større Dybder almindelige Art, som stadig erholdes saavel ved Bundskrabning som paa Fiskeliner, har jeg faaet det allerstørste Exemplar fra temmelig ringe Dyb; 40 F. Strindfjorden.

Annelider.

Foruden de forhen fundne 16 Arter af Polynoiner har jeg i sidste Sommer truffet

Eucrante villosa Mlmgr.

Malmgren, Nordiska Hafs-Annulater (Öfvers. af Kgl. Vetensk. Akad. Förh. 1865.)

Den forekom ganske hyppigt paa Skjæl- og Lerbund paa de større flade Strækninger i Fjordens indre Dele (ved Tutterøen og Lexvigen) 60—200 F. D.; aldrig derimod i Søtræernes Region.

Leodice Gunneri n.

Nereis madrepora pertusa & *N. norvegica* Gunnerus, N. Vidsk. Selsk. Skrifter 1768. *Leodice norvegica* auct. p. p.

Paa det anførte Sted beskrev Gunnerus denne Nereide, som han antog for en ny Art og tilføjer, at Linné i Skrivelse til ham (1766) ogsaa havde erkjendt den som saadan; til Figuren er vedføjet *Nereis norvegica*. I „Systema Naturæ.“ 12te Udg. 1767 citerer Linné ved sin *Nereis norvegica* kun Gunnerus, Acta nidrosiensia IV, der blev trykt Aaret efter, tilligemed G's Diagnose, hvori anføres, at Segmenternes Antal er 120, noget der varierer hos de enkelte Individer efter Størrelsen. Hvis Linnés Art kun er grundet paa det af G. beskrevne Individ, skulde efter Prioriteten Navnet *Leodice (Nereis) norvegica* Lin.

tillægges den Gunneriske Art, som af nedenstaaende Grunde maa antages at være den samme, som her skal kortelig beskrives og at være specifik forskjellig fra den, der af senere Forfattere hovedsageligen er benævnet *L. (Eunice, Nereis) norvegica* eller O. F. Müllers *Nereis pinnata & pennata*, og hvortil af Nogle ogsaa *N. madr. pertusæ* Gunn. er henført, eftersom G's Beskrivelse og Afbildningen ikke udviser synderlig Forskjel. Vel omtales den at bebo et fuldstændigt, papiragtigt Rør, men Müller (Zool. dan. & Prodr. Zool. dan. *N. pennata*) antager, at dette kun er tilfældigt, og at Røret ikke tilhører Dyret. Dette er dog ikke Tilfælde. Den bebor altid et papiragtigt Rør, som er forskjelligt formet og snor sig paa forskjellig Maade efter Hulningerne mellem Forgreningerne af *Lophelia prolifera* og *Amphelia ramea*, mellem hvilke denne Nereide udelukkende synes at høre hjemme, hvor disse Koraller forekomme paa større Dyb med levende Dyr. Naar derfor Malmgren (Annulata polych. Spetsb. &c., Öfvers. K. Vet. Akad. Förh. 1867, p. 147) om *Chætopterus norvegicus* siger „*Tubus hujus speciei ad Loph. proliferam, abyssu magno inter polypos mire penetrantes sæpe inveni*“, da beror dette uden Tvivl paa en Forveksling med Rør af den nævnte Nereide, hvilke man finder saa godt som i enhver Oculin netop paa den anførte Maade („*mire penetrantes*“), og som ganske ligne samme af *Chætopterus norv.*, som derimod neppe lever saaledes, colonivis i Oculiner.

Den nyeste Charakteristik, jeg har af *N. norvegica* (*N. pennata & pinnata* Müll.), er af Ørsted (Fortegnelse over Dyr, samlede i Chria.fjorden; Krøyer, Naturh. Tidsskr. 1844), i hvilken anføres, at Gjellerne sidde fra det 7de til 40de Segment og have indtil 13 Flige; dette passer paa de Exemplarer, jeg har undersøgt af denne Art; dog have de større flere og 1 usædvanlig stort Expl. indtil 17 Flige paa de længste Gjeller, som fuldt udstrakte over Ryggen krydse med sine Ender de ligestillede Gjeller fra den anden Side af Dyrets Krop. Blandt de mange, som jeg har undersøgt af *L. Gunneri*, selv de største, er Gjelleffigenes Antal i Regelen 6, ofte færre og hos de aller længste i enkelte Tilfælde 8—9; fremdeles naa de, fuldstændigt udstrakte, aldrig

mere end $\frac{1}{4}$ af Ryggens Bredde, hvilket dog tillige kommer deraf, at denne er mere convex; men hvad der er det mest iøjnefaldende er, at de, idet de ligeledes begynde omkr. det 6te Segment, altid følge Dyrets hele Krop lige ud til det alleryderste, Halevedhænget bærende Segment, dette undtaget. Fremdeles er Segmenternes Antal relativt meget færre og altsaa længere end hos *N. norvegica*; dette udgaar allerede af Gunnerus's Beskrivelse; thi hans *N. madr. pertusæ* har færre (120) Segmenter end Müllers *N. pennata* (126), der dog er meget kortere; hos det største Ex., jeg har undersøgt af *norvegica* (175 mm.), tælles 160 Segmenter, hos et lige stort af *Gunneri* 108 og hos det allerstørste af den sidste, hvilket er 410 mm. og saaledes viser, at den uden Sammenligning er den længste af alle vore Annelider, tælles kun omkr. 200. Fremdeles er Halsleddet hos *Gunneri* større ogsaa i Forhold til de øvrige Segmenter, idet det er saa langt som 3—4 følgende. Børsterne, saavel de øvre (*setæ spinosæ*) som de nedre (*s. falcatae*), ere mere forlængede end hos den almindelige *norvegica*, navnlig er Yderleddet (*falx*) paa de sidste af en mere langstrakt Form, og de øvre Børster have en længere, noget drejet Spids. Dyrets Grundfarve er somoftest hvid, skinnende mest i det blaa, men forøvrigt i alle Regnbuefarver, endnu meget stærkere end hos den almindelige *norvegica*; Gjellerne ere blodrøde. En constant Varietet, som af og til fandtes blandt den normale, er teglstensrød el. brunrød, under gulagtig.

Gunnerus anfører, at han har fundet sit Exemplar i en *Madrepora pertusa* (*Loph. prolifera*) med levende Polyper, som var ham tilsendt fra Stadsbygden; her forekomme ogsaa disse Oculiner i overordentlig Mængde tilligemed *Amphelia ramea*, ligesom paa flere andre Steder i Fjorden, og de beboes alle af en Mængde af den omtalte Nereide; sandsynligvis forekommer den paa samme Maade paa mange andre Steder.

Leodice Gunneri adskilles altsaa fra den som *L. norvegica* mest bekendte Art, der maaske rettest burde benævnes *Leodice Mülleri*, ved færre Segmenter, større Halsring, trindere Krop, kortere og med færre (3—8), Flige besatte Gjeller, der sidde

fra det 6te til det næstsidste Segment, dette inclusive; fremdeles ved Farven og sin langt betydeligere Størrelse. Den bebor et ubedækket, papiragtigt Rør uden bestemt Form, hvori Dyret kan ligge bugtet i forskellige Retninger. Den lever kun paa stort Dyb, 100—250 F. D.

Ammotrypane aulogastra H. R.

H. Rathke, Beitr. zur Fauna Norwegens 1840, Nov. act. nat. cur. XX.

Forekommer, skjønt ikke meget hyppigt, paa adskillige Steder i Fjorden; især traftes den ved Tutterøen, paa faa Favnes Dyb.

Ophelia limacina (H. R.)

Ammotrypane limacina, H. Rathke.

Findes ikke sjelden under Stene i Fjæren ved laveste Vandstand, saasom i Bugten ved Stadsbygden, Gjedeneset osv.

Travisia Forbesii Johnst. Malmgr.

Ammotrypane oestroides, H. Rathke.

Denne Art har jeg ikke fundet hyppig; jeg tog den isidste Sommer ved Stadsbygden, omkr. 40 F. D.

Scalibregma inflatum H. R.

Fandtes i faa Exemplarer ved Rødbjerg, paa 10 a 20 F. D.

Arenicola ecaudata Johnst. Malmgr.

A. Boeckii, H. Rathke.

Denne Art, som først fandtes ved Throndhjem af Rathke, har jeg kun en Gang fundet i et enkelt Exemplar.

Ephesia gracilis H. R.

Ogsaa denne Art toges kun i et enkelt Exemplar, ligeledes ved Stadsbygden.

Trophonia plumosa (Müll.)

Almindelig især paa ringe Dyb, mellem Laminarierødder, *Mytilus edulis* og Serpuler, men ogsaa, skjønt sjeldnere, paa større Dyb.

Flabelligera affinis M. Sars.

Bidr. til Sædyrenes Naturhist. 1829.

Siphonostoma vaginiferum H. Rathke.

Forekommer hyppigt paa ringe Dyb paa lignende Localitet som foregaaende Art og tildels i Selskab med den.

Brada inhabilis (H. Rathke).

Denne Art er en af de hyppigst forekommende af denne Familie, især paa større Dyb.

Chloræma pellucidum M. Sars.

Bidr. til Kundsk. om Chria.fjordens Fauna, Mag. f. Naturvidsk. 1873.

Kun 1 Par Exemplarer fandtes ved Gjedeneset paa omkr. 12 F. D. — En anden, muligens ny Art af denne Slægt, der havde overordentlig lange Børster og var af en stærk grøn Farve, toges paa stort Dyb, siddende paa Oculiner, medens den forannævnte lever paa Dyndbund.

Chætopterus Sarsii C. Boeck.

Paa Grunden ved Gjedeneset, 10—20 F. D. forekom denne ellers ikke meget almindelige Annelide i overordentlig Mængde; forladte Rør fandtes ofte af mere end 1 Fods Længde; disse beboedes gjerne af *Lepidonotus squamatus*, sjeldnere andre Polynoiner men ogsaa i et Rør med iboende, levende *Chætopterus* fandtes tillige en temmelig stor *Nychia cirrosa*.

Aricia norvegica M. Sars.

Denne Art fandtes af og til paa de større Dybder.